

Gândacul păros. *Epico me tis hirta* Poda., sin. *Tropino ta hirta*

04.04.2016

Gândacul păros: combaterea gândacului păros

Gândacul păros este un coleopter comun, semnalat frecvent în zonele de stepă și silvostepă și care atacă frecvent cruciferele, pomii și vița de vie în perioada înfloritului.

Descrierea gândacului păros

Adultul de **gândac păros** are 9-12 mm lungime, de culoare negru mat, acoperit cu o pubescență deasă și lungă, cenușie, de unde și denumirea de **gândac păros**. Pe partea dorsală a pronotului se găsește o carenă mediană, dispusă longitudinal. Tibiile picioarelor anterioare sunt prevăzute cu trei dinți. Elitrele sunt negre-cenușii, cu pete alb-gălbui. Oul **gândacului păros** este alb și rotund.

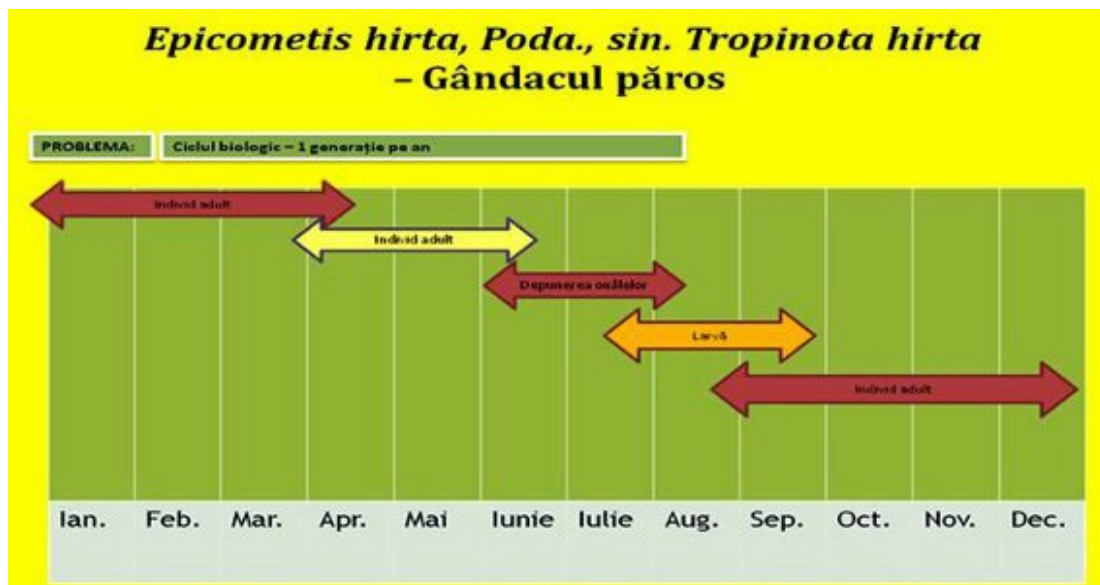
Larva, de tip scarabeiform (în forma literei C, cu corpul îngroșat) are 14-16 mm lungime, de culoare alb-gălbuie, iar capul este maroniu. Pupa este alb-gălbuie cu dimensiuni de 12-16 mm lungime.

Biologia gândacului păros

Gândacul păros are o singură generație pe an, iermează în stadiul de adult, în sol, la adâncimi de 10-20 cm. **Gândacii păroși** apar în aprilie și zboară până în iunie-iulie, mai ales în zilele însorite între orele 11-15:00, iar noaptea se retrag în sol. Femelele depun ouăle după 4-8 zile de la împerechere, în luna mai, în grămăjoare mici de câte 2-4 ouă, în sol, la o adâncime de 2-7 cm. O femelă poate depune până la 50 de ouă. Incubația durează până la două săptămâni, iar dezvoltarea larvară poate ajunge și la două luni. Noii adulți apar în lunile august-septembrie, dar rămân în săculeții pupali până în primăvara următoare.

Mod de dăunare a gândacului păros

Gândacul păros este un dăunător polifag preferă pomii fructiferi, dar atacă în perioada înfloritului și vița de vie. În ultimii ani atacă destul de sever rapița și alte crucifere, uneori chiar și porumbul sau cerealele păioase. În anii de invazie, daunele produse organelor florale sunt semnificative.

Primăvara devreme, adulții de **gândac păros** se hrănesc cu polenul florilor timpurii, iar apoi consumă organele interne ale acestora, uneori și sepalele. La rapiță consumă organele florale, câteodată și frunzele tinere. Larvele nu dăunează. Odată cu înflorirea pomilor fructiferi, trec pe florile acestora. Produce daune și la graminee (secară, orz, grâu, porumb) precum și la vița de vie.

Gândacul păros: prevenire și tratament

Combaterea gândacului păros este destul de dificilă, deoarece atacă în perioada înfloritului **plantelor de rapiță**, moment când trebuie protejată entomofauna utilă. Deoarece populațiile de **gândac păros** sunt foarte numeroase, iar apariția lor este în etape, se recurge la aplicarea de insecticide cu acțiune dublă (sistemică și de contact), recomandat de CODEX.

Epicometis hirta este atras de mirosul și culoarea florilor de rapiță. Se poate crea un fel de capcană „naturală”, prin încadrarea solelor de rapiță cu un hibrid cu înflorire mai timpurie. Astfel, când acesta va înflori, va funcționa ca o capcană pentru gândaci, atrăgându-i, iar tratamentele se pot face doar pe marginea solelor.

Exista și metode biologice de control al **gândacului păros**, folosite, de obicei, în livezi: feromonii sexuali specifici, care atrag masculii; specii parazitoide precum viespea de stepă (*Scolia hirta*), trebuie protejată deoarece parazitează larvele gândacilor din genul *Epicometis*. **Gândacul păros** are o serie de dușmani naturali: *Clivina fossor* Fall, care poate distruge până la 65% din pupele și larvele gândacului lucios.

Măsurile de control se impun la semnalarea primilor dăunători.

Luați măsurile ce se impun pentru protecția mediului înconjurător.

Respectați cu strictețe normele de lucru cu produse de uz fitosanitar, pe cele de securitate a muncii, de protecție a albinelor și a animalelor.

Descoperiți și cum afectează **gândacul roșu** rapița.

Departamentul Tehnic